

کنوانسیون اینمنی هسته‌ای

مقدمه

طرفهای متعاهد

با آگاهی از اهمیتی که جامعه بین‌المللی برای حصول اطمینان از این که استفاده از انرژی هسته‌ای، اینمن، دارای، ضابطه‌مندی صحیح و سازگار با محیط زیست است، قائل می‌باشد؛
با تأکید مجدد بر لزوم ادامه ارتقاء سطح بالایی از اینمنی هسته‌ای در جهان؛
با تأکید مجدد بر اینکه مسئولیت اینمنی هسته‌ای بر عهده کشوری است که در مورد تاسیسات هسته‌ای دارای صلاحیت می‌باشد؛

با تمایل به ارتقاء فرهنگ اینمنی هسته‌ای موثر؛

با آگاهی از اینکه وقوع حوادث در تاسیسات هسته‌ای دارای اثرات بالقوه فرامرزی می‌باشد؛

با در نظر گرفتن کنوانسیون حفاظت فیزیکی از مواد هسته‌ای مورخ ۱۹۷۶ (۱۳۵۵)، کنوانسیون اعلام به موقع حوادث هسته‌ای مورخ ۱۹۸۶ (۱۳۶۵) و کنوانسیون کمک رسانی در صورت وقوع حادثه هسته‌ای یا فوریت پرتوشناسی (رادیولوژیکی) مورخ ۱۹۸۶ (۱۳۶۵)؛

با تایید اهمیت همکاری بین‌المللی برای ارتقاء اینمنی هسته‌ای از طریق ساز و کارهای موجود دو و چند جانبی و ایجاد این کنوانسیون تشویقی؛

با تصدیق این که این کنوانسیون متضمن تعهدی جهت اجرای اصول بنیادین اینمنی برای تاسیسات هسته‌ای به جای استانداردهای تفصیلی اینمنی می‌باشد و این که رهنمودهای تدوین شده بین‌المللی برای اینمنی وجود دارد که هر چند وقت یکبار به هنگام شده و بنابراین می‌تواند راهنمایی لازم را در مورد روش‌های جدید نیل به بالاترین سطح از اینمنی فراهم آورد؛

با تایید نیاز به شروع فوری برای تدوین کنوانسیون بین‌المللی در مورد مدیریت اینمن پسماند پرتوزا، به محض آنکه فرآیند جاری به منظور تدوین اصول بنیادین اینمنی مدیریت پسماند به توافق وسیع بین‌المللی منجر شود؛
با تصدیق سودمندی فعالیتهای فنی بیشتر در ارتباط با اینمنی بخشهای دیگر چرخه ساخت هسته‌ای و اینکه این فعالیت می‌تواند به موقع، تدوین اسناد بین‌المللی فعلی یا آتی را تسهیل نماید؛
در موارد زیر به توافق رسیدند:

فصل ۱- اهداف، تعاریف و حیطه کاربرد

ماده ۱- اهداف

اهداف این کنوانسیون عبارتند از:

- ۱- نیل به سطح بالایی از اینمنی هسته‌ای در جهان و حفظ آن از طریق افزایش اقدامات ملی و همکاری‌های بین‌المللی، از جمله در صورت اقضاء همکاری‌های فنی مرتبط با اینمنی.
- ۲- ایجاد و نگهداری دفاع مؤثر در تاسیسات هسته‌ای در مقابل خطرات بالقوه پرتوشناسی (رادیولوژیکی) به منظور حفاظت از اشخاص، جامعه و محیط زیست در برابر اثرات زیانبار پرتوهای یونساز ناشی از چنین تأسیساتی.
- ۳- جلوگیری از حوادث دارای پیامدهای پرتو شناسی (رادیولوژیکی) و کاهش چنین پیامدهایی در صورت رخداد.

ماده ۲- تعاریف

از نظر این کنوانسیون:

- ۱- « TASISAT HESTEAI » برای هر طرف متعاهد به معنای هر نیروگاه قدرت هسته‌ای غیر نظامی زمینی تحت صلاحیت آن طرف از جمله انبار ذخیره، موسسات آمایش و جابجایی مواد پرتوزا که در همان مکان قرار دارد و به طور مستقیم

با عملیات نیروگاه هسته‌ای مرتبط است. در صورتی که تمام اجزای سوخت هسته‌ای به طور دائم از قلب راکتور برداشته شده و طبق دستورالعمل‌های مصوب به صورت ایمن، ذخیره‌سازی شده و برنامه‌ای برای برچیدن تاسیسات، مورد توافق نهاد نظارتی قرار گرفته باشد، نیروگاه مذبور، جزء تأسیسات هسته‌ای محسوب نمی‌شود.

۲- «مرجع نظارتی» برای هر طرف متعاهد به معنای هر نهاد یا نهادهایی می‌باشد که دارای اختیار قانونی از سوی آن طرف متعاهد جهت اعطای پرونده یا قانونمند نمودن مکان یابی، طراحی، احداث، راهاندازی تاسیسات، بهره برداری یا برچیدن تاسیسات هسته‌ای می‌باشد.

۳- «پرونده» به معنای هر نوع اجزاء‌ای است که به وسیله نهاد نظارتی به متقارضی که دارای مسئولیت برای مکان یابی، طراحی، احداث، راهاندازی، بهره برداری یا برچیدن تاسیسات هسته‌ای است اعطاء می‌گردد.

ماده ۳- حیطه کاربرد

این کنوانسیون در مورد ایمنی تاسیسات هسته‌ای اعمال می‌شود.

فصل ۲- تعهدات

الف- مقررات عمومی

ماده ۴- اجرای اقدامات

هر طرف متعاهد باید در چهار چوب قوانین ملی خود، اقدامات قانونی، نظارتی، اداری و دیگر اقدامات مورد نیاز را برای اجرای تعهدات خود به موجب این کنوانسیون اتخاذ نماید.

ماده ۵- ارائه گزارش

هر طرف متعاهد باید پیش از هر اجلاس موضوع ماده (۲۰)، گزارش اقدامات انجام شده خود را جهت اجرای هر یک از تعهدات این کنوانسیون، برای بررسی ارائه نماید.

ماده ۶- تأسیسات هسته‌ای موجود

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که ایمنی تاسیسات موجود در زمان لازم الاجرا شدن این کنوانسیون برای آن طرف متعاهد در اسرع وقت مورد بازبینی قرار می‌گیرد. در موقع ضرروری طبق سیاق این کنوانسیون طرف متعاهد باید تضمین نماید که تمام اصلاحات عملی متعارف را با بی‌درنگ برای ارتقاء ایمنی تاسیسات هسته‌ای انجام دهد. اگر چنین ارتقایی تحقق نیابد برنامه‌هایی برای بستن تأسیسات هسته‌ای باید در اسرع وقت ممکن اجرا شوند. زمانبندی بستن تأسیسات باید با در نظر گرفتن مسایل مربوط به انرژی و جایگزین‌های احتمالی و نیز تاثیرات اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی آن باشد.

ب- قانونگذاری و تدوین مقررات

ماده ۷- چهارچوب قانونی و مقرراتی

۱- هر طرف متعاهد باید یک چهارچوب قانونی و مقرراتی را جهت نظارت بر ایمنی تاسیسات هسته‌ای ایجاد و حفظ نماید.

۲- موارد زیر باید در چهارچوب قانونی و مقرراتی پیش بینی شود:

(۱) ایجاد مقررات و الزامات ایمنی ملی حاکم؛

- (۲) ساز و کار اعطای پروانه در رابطه با تاسیسات هسته‌ای و ممنوعیت بهره‌برداری از تاسیسات هسته‌ای بدون پروانه؛
- (۳) سامانه بازرسی نظارتی و ارزیابی تاسیسات هسته‌ای جهت مشخص نمودن رعایت مقررات حاکم و شرایط مندرج در پروانه؛
- (۴) اجرای مقررات حاکم و شرایط مندرج در پروانه‌ها از جمله تعليق، اصلاح یا لغو.

ماده ۸- نهاد نظارتی

- ۱- هر طرف متعاهد باید نهاد نظارتی را که عهده‌دار اجرای چهارچوب قانونی و مقرراتی موضوع ماده (۷) می‌باشد، ایجاد یا تعیین نماید و اختیار، صلاحیت و منابع مالی و انسانی کافی را جهت انجام مسئولیتهای محوله به آن، تامین نماید.
- ۲- هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که بین وظایف نهاد نظارتی و دیگر نهادها یا سازمان‌های مربوط به ارتقاء یا استفاده از انرژی هسته‌ای، تفکیک موثر وجود دارد.

ماده ۹- مسئولیت دارنده پروانه

هر طرف متعاهد باید اطمینان حاصل نماید که مسئولیت اولیه اینمی تاسیسات هسته‌ای با دارنده پروانه مربوط است و اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که هر دارنده پروانه مزبور مسئولیتهای خود را انجام می‌دهد.

پ- ملاحظات کلی مربوط به اینمی

ماده ۱۰- اولویت اینمی

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که همه سازمان‌هایی که به فعالیتهای اشتغال دارند که به طور مستقیم مربوط به تاسیسات هسته‌ای است، سیاست‌هایی را تدوین می‌نمایند که در آن برای اینمی هسته‌ای اولویت درنظر گرفته شده است.

ماده ۱۱- منابع مالی و انسانی

- ۱- هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که منابع مالی کافی برای حمایت از اینمی هر یک از تاسیسات هسته‌ای در طی طول عمر آن وجود دارد.
- ۲- هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که تعداد کافی از کارکنان واحد صلاحیت با تحصیلات، آموزش و بازآموزی مناسب، برای تمام فعالیتهای مرتبط با اینمی در هر تاسیسات هسته‌ای یا برای آن در طی طول عمر تاسیسات مزبور وجود دارد.

ماده ۱۲- عوامل انسانی

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که تواناییها و محدودیتهای عملکرد انسانی در سرتاسر طول عمر تاسیسات هسته‌ای مدنظر قرار می‌گیرد.

ماده ۱۳- تضمین کیفیت

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که برنامه‌های تضمین کیفیت، از نظر اطمینان‌بخشی از رعایت الزامات مشخص شده برای همه فعالیتهای مهم برای اینمی هسته‌ای در طول مدت عمر تاسیسات هسته‌ای ایجاد و اجرا می‌گردد.

ماده ۱۴- ارزیابی و راستی آزمایی اینمنی

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- ۱- انجام ارزیابی‌های جامع و منظم اینمنی قبل از احداث و راهاندازی تاسیسات هسته‌ای و در طول مدت عمر آن.
- انجام چنین ارزیابی باید به خوبی مستندسازی شود، به طور متوالی در پرتو تجربیات عملیاتی و اطلاعات مهم و جدید اینمنی، روزآمد گردد و تحت نظارت نهاد نظارتی بازنگری شود.
- ۲- راستی آزمایی به وسیله تجزیه و تحلیل، نظارت، آزمایش و بازرگانی انجام می‌شود تا اطمینان حاصل گردد که وضعیت فیزیکی و بهره‌برداری از تاسیسات هسته‌ای کماکان طبق طراحی، الزامات اینمنی ملی حاکم و شرایط و محدودیت‌های عملیاتی آن است.

ماده ۱۵- حفاظت در برابر اشعه

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که در تمام وضعیتها، بهره‌برداری، پرتوگیری کارکنان و مردم از تاسیسات هسته‌ای در پایین‌ترین حد نگهداشته خواهد شد و پرتوگیری هیچ فردی از مقدار مجاز ملی تجاوز نخواهد کرد.

ماده ۱۶- آمادگی برای اوضاع اضطراری

- ۱- هر طرف متعاهد باید اقلامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که طرحهای اضطراری داخل محل و بیرون محل به طور مرتباً برای تاسیسات هسته‌ای مورد آزمون قرار می‌گیرد و فعالیتهایی را که در صورت وقوع وضعیت اضطراری قرار است انجام شود، تحت پوشش قرار می‌دهد. طرحهای مذبور برای تاسیسات هسته‌ای جدید باید قبل از شروع بهره‌برداری بالاتر از سطح قدرت پایینی که توسط نهاد نظارتی مورد توافق قرار گرفته است، آماده و آزمایش شده باشد.
- ۲- هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که اطلاعات لازم به مردم آن و نهادهای نظارتی کشورهای مجاور تأسیسات هسته‌ای جهت واکنش و برنامه‌ریزی اضطراری در صورت احتمال تحت تاثیر قرار گرفتن آنها در اثر وضعیت اضطراری پرتوشناسی (رادیولوژیکی) ارائه می‌شود.
- ۳- طرفهای متعاهدی که تاسیسات هسته‌ای در قلمرو خود ندارند نیز در صورت احتمال تحت تاثیر قرار گرفتن در اثر وقوع وضعیت اضطراری پرتوشناسی (رادیولوژیکی) در تاسیسات هسته‌ای مجاور خود باید جهت تهیه و آزمایش برنامه‌های وضعیت اضطراری در قلمرو خود، که فعالیتهایی را پوشش می‌دهد که قرار است در صورت وقوع چنین وضعیت اضطراری انجام شود، اقدامات مقتضی را اتخاذ نمایند.

ت- اینمنی تاسیسات

ماده ۱۷- مکان یابی

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که تشریفات مناسبی برای موارد زیر ایجاد و اجرا می‌شود:

- ۱- ارزیابی تمام عوامل احتمالی مربوط به مکان، که اینمنی تاسیسات هسته‌ای را در طول مدت عمر برنامه ریزی شده آن تحت تاثیر قرار می‌دهد؛
- ۲- ارزیابی احتمال تاثیر اینمنی تاسیسات پیشنهاد شده بر روی اشخاص، جامعه و محیط زیست
- ۳- ارزیابی مجدد تمام عوامل مربوط موضوع جزء‌های (۱) و (۲) به منظور تضمین تداوم اینمنی قابل قبول تاسیسات هسته‌ای در صورت ضرورت؟

۴- مشورت با طرفهای متعاهد مجاور تاسیسات هسته‌ای پیشنهاد شده، در صورت احتمال تحت تاثیر قرار گرفتن آنها توسط تاسیسات فوق و بنایه درخواست، فراهم نمودن اطلاعات لازم برای طرفهای متعاهد مزبور به منظور اینکه آنها را قادر به ارزیابی تاثیر ایمنی احتمالی تاسیسات هسته‌ای بر قلمرو خود نمایند.

ماده ۱۸- طراحی و احداث

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

۱- طراحی تاسیسات هسته‌ای، چندین سطح قابل اطمینان و روش‌های حفاظتی (دفاع در عمق) را در برابر انتشار مواد پرتوزا از نظر جلوگیری از وقوع حوادث و کاهش عوایق پرتو شناسی در صورت وقوع آن فراهم می‌آورد.

۲- فناوری‌های به کار رفته در طراحی و احداث تاسیسات هسته‌ای در عمل اثبات شده یا به وسیله آزمایش و یا تجزیه و تحلیل، ارتقاء کیفی یافته است.

۳- طراحی تاسیسات هسته‌ای امکان بهره‌برداری قابل مدیریت با ثبات، آسان و مطمئن را با در نظر گرفتن ملاحظات ویژه‌ای برای مداخله عوامل انسانی و ماشین‌های ساخت بشر فراهم می‌آورد.

ماده ۱۹- بهره‌برداری

هر طرف متعاهد باید اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید تا از موارد زیر اطمینان حاصل نماید:

۱- اجازه اولیه جهت شروع بهره‌برداری از تاسیسات هسته‌ای براساس تجزیه و تحلیل مناسب از ایمنی و برنامه راهاندازی است که نشان می‌دهد تاسیسات طبق الزامات طراحی و ایمنی ساخته شده است.

۲- شرایط و محدودیت‌های بهره‌برداری که نتیجه تجزیه و تحلیل ایمنی، آزمایشها و تجربیات عملی است، در صورت لزوم برای مشخص نمودن مرزهای ایمنی بهره‌برداری، تعریف و بازبینی شده است.

۳- بهره‌برداری، نگهداری، بازرسی و آزمایش تاسیسات هسته‌ای طبق دستورالعمل‌های مصوب انجام شده است.

۴- دستورالعمل‌هایی برای واکنش در برابر اتفاقات عملیاتی پیش‌بینی شده و حوادث، تدوین شده است.

۵- حمایت‌های فنی و مهندسی لازم در تمام حوزه‌های مربوط به ایمنی در سرتاسر طول عمر تاسیسات هسته‌ای در دسترس است.

۶- سوانح مهم ایمنی به وسیله دارنده پروانه مربوط، به موقع به نهاد نظارتی گزارش شده است.

۷- برنامه‌ای برای جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل تجربیات عملیاتی ایجاد شده است، نتایج به دست آمده و جمع بندی‌های تدوین شده، براساس آن عمل شده است و این که ساز و کارهای موجود برای به اشتراک گذاری تجربیات مهم با نهادهای بین‌المللی و دیگر سازمان‌های بهره‌بردار و نهادهای نظارتی استفاده شده است.

۸- تولید پسماند پرتوزا ناشی از بهره‌برداری از تاسیسات هسته‌ای هم در حجم و هم در فعالیت در حداقل قابل اجرا برای فرآیند مربوط نگهداشته می‌شود و هرگونه رفتار و انبار نمودن مورد لزوم برای سوخت مصرف شده و پسماند که به طور مستقیم در رابطه با بهره‌برداری در همان مکان تاسیسات هسته‌ای است با رعایت ملاحظات مربوط به تثبیت و دفع، انجام می‌گردد.

فصل ۳- اجلاس طرفهای متعاهد

ماده ۲۰- اجلاس‌های بازنگری

۱- طرفهای متعاهد، اجلاس‌هایی (که از این پس «اجلاس بازنگری» نامیده می‌شود) را با هدف بازنگری گزارش‌های ارائه شده به موجب ماده (۵) و براساس ضوابط اتخاذ شده به موجب ماده (۲۲) برگزار خواهند کرد.

۲- با رعایت مفاد ماده (۲۴) گروههای فرعی متعدد گان طرفهای متعاهد می‌توانند تشکیل شود و در صورت نیاز، در خلال اجلاس‌های بازنگری با هدف مرور نمودن موضوعات ویژه مندرج در گزارش‌ها انجام وظیفه نمایند.

۳- هر طرف متعاهد دارای فرصتی متعارف جهت بحث درباره گزارش‌های ارائه شده توسط طرفهای متعاهد دیگر و درخواست توضیحات درباره چنین گزارش‌هایی خواهد بود.

ماده ۲۱- زمان‌بندی

- ۱- اجلاس مقدماتی طرفهای متعاهد، حداکثر شش ماه پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون تشکیل خواهد شد.
- ۲- طرفهای متعاهد در اجلاس مقدماتی مزبور، تاریخ اولین اجلاس بازنگری را تعیین خواهند نمود. اجلاس بازنگری در اسرع وقت ممکن و حداکثر سی ماه پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون برگزار خواهد شد.
- ۳- طرفهای متعاهد در هر اجلاس بازنگری، تاریخ اجلاس بعدی مزبور را تعیین خواهند نمود. فاصله زمانی بین اجلاس‌های بازنگری بیش از سه سال نخواهد بود.

ماده ۲۲- ترتیبات شکلی

- ۱- طرفهای متعاهد در اجلاس مقدماتی که براساس ماده (۲۱) تشکیل خواهد شد، به اتفاق آراء، آئین کار و قواعد مالی را تدوین و تصویب خواهند نمود. طرفهای متعاهد به ویژه و براساس آئین کار، موارد زیر را تدوین خواهند نمود:
 - (۱) رهنمودهایی در رابطه با شکل و ساختار گزارش‌هایی که قرار است براساس ماده (۵) ارائه شوند؛
 - (۲) تاریخی برای ارائه گزارش‌ها می‌مزبور؛
 - (۳) فرآیند بازنگری گزارش‌های مزبور.
- ۲- طرفهای متعاهد می‌توانند در صورت لزوم در اجلاس‌های بازنگری، ترتیبات ایجاد شده طبق جزء‌های (۱) تا (۳) فوق را بازنگری کنند و ترتیبات تجدید نظر شده را به اتفاق آراء تصویب نمایند مگر آنکه در آئین کار به گونه دیگری پیش‌بینی شده باشد. آنها می‌توانند آئین کار و قواعد مالی را نیز به اتفاق آراء اصلاح نمایند.

ماده ۲۳- اجلاس فوق‌العاده

- اجلاس فوق‌العاده طرفهای متعاهد در موارد زیر تشکیل خواهد شد:
- ۱- در صورت توافق اکثریت طرفهای متعاهد حاضر و رای دهنده در اجلاس؛ رای ممتنع به منزله رای دادن در نظر گرفته می‌شود؛ یا
 - ۲- به درخواست کتبی طرف متعاهد؛ ظرف مدت شش ماه پس از ارسال این درخواست به طرفهای متعاهد و دریافت اطلاع‌یهای توسط دیرخانه موضوع ماده (۲۸) مبنی بر حمایت اکثریت طرفهای متعاهد از درخواست مزبور.

ماده ۲۴- حضور در اجلاس

- ۱- هر طرف متعاهد در اجلاس کشورهای عضو شرکت خواهد کرد و با یک نماینده و جانشین‌ها، کارشناسان و مشاورانی که لازم بداند در چین اجلاسی حضور خواهد داشت.
- ۲- طرفهای متعاهد می‌توانند به اتفاق آراء از سازمان‌های بین دولتی که در موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون صلاحیت‌دار می‌باشند به عنوان ناظر دعوت نمایند تا در هر اجلاس یا جلسات تخصصی مربوط به آن شرکت نمایند. ناظران ملزم خواهند بود از قبل و به صورت کتبی مفاد ماده (۲۷) را بپذیرند.

ماده ۲۵- خلاصه گزارش‌ها

- طرفهای متعاهد می‌توانند به اتفاق آراء سندی را تصویب نمایند که در آن به موضوعات مورد بحث و نتایج بدست آمده در اجلاس پرداخته شده است و آن را در اختیار عموم قرار دهند.

ماده ۲۶- زبان‌ها

- ۱- زبان‌های اجلاس طرفهای متعاهد، عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی خواهد بود مگر آنکه در آئین کار به گونه دیگری مقرر شده باشد.

۲- گزارش‌های ارائه شده به موجب ماده (۵) به زبان ملی طرف متعاهد ارائه دهنده یا به یکی از زبان‌های تعیین شده در آئین کار که مورد توافق قرار گرفته شده است، خواهد بود. در صورتی که گزارش به زبان ملی به غیر از زبان تعیین شده ارائه شود، ترجمه آن به زبان تعیین شده توسط طرف متعاهد ارائه خواهد شد.

۳- علی‌رغم مفاد بند (۲)، دبیرخانه ترجمه گزارش‌های ارائه شده را که به زبان‌های دیگری غیر از زبان اجلاس است، در صورت پرداخت هزینه، به زبان‌های تعیین شده انجام خواهد داد.

ماده ۲۷- رازداری

۱- مفاد این کنوانسیون بر حقوق و تعهدات طرفهای متعاهد به موجب قوانین آنها جهت حفاظت از افشاء اطلاعات، تاثیری نخواهد داشت. از نظر این ماده «اطلاعات» از جمله شامل موارد زیر می‌گردد:

(۱) اطلاعات شخصی؛

(۲) اطلاعات حفاظت شده بوسیله حقوق مالکیت معنوی یا رازداری صنعتی یا تجاری؛ و

(۳) اطلاعات مربوط به امنیت ملی یا حفاظت فیزیکی از مواد یا تاسیسات هسته‌ای.

۲- چنانچه در سیاق این کنوانسیون یک طرف متعاهد اطلاعاتی را ارائه نماید که توسط آن طرف به گونه مندرج در بند (۱) به عنوان «حفظت شده» مشخص گردیده است، چنین اطلاعاتی فقط در رابطه با آن اهدافی که فراهم شده است، مورد استفاده قرار خواهد گرفت و محترمانه بودن آن رعایت خواهد شد.

۳- مفاد بحث‌های انجام شده در جریان بازنگری گزارش‌ها توسط طرفهای متعاهد در هر اجلاس، محترمانه خواهد بود.

ماده ۲۸- دبیرخانه

۱- آژانس بین المللی انرژی اتمی (که از این پس «آژانس» نامیده می‌شود) دبیرخانه اجلاس طرفهای متعاهد را فراهم خواهد نمود.

۲- دبیرخانه موارد زیر را انجام خواهد داد.

(۱) تشکیل اجلاس‌های طرفهای متعاهد و تامین و ارائه خدمات به آن؛

(۲) ارسال اطلاعات دریافتی یا تهیه شده طبق مفاد این کنوانسیون به طرفهای متعاهد.

هزینه‌های انجام شده توسط آژانس در اجرای وظایف موضوع جزء‌های (۱) و (۲) فوق از محل بودجه عادی آژانس تأمین خواهد شد.

۳- طرفهای متعاهد می‌توانند به اتفاق آراء از آژانس درخواست نمایند که خدمات دیگری را در حمایت از اجلاس‌های طرفهای متعاهد فراهم نماید. آژانس در صورتی می‌تواند خدمات مزبور را ارائه نماید که بتواند آنها را در برنامه و بودجه عادی خود انجام دهد. چنانچه ارائه خدمات مزبور میسر نباشد، آژانس می‌تواند چنین خدماتی را در صورت تأمین داوطلبانه هزینه‌ها از منابع دیگر انجام دهد.

فصل ۴- شروط نهایی و مقررات دیگر

ماده ۲۹- حل اختلافات

در صورت بروز اختلاف بین دو یا چند طرف متعاهد در رابطه با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، طرفهای متعاهد به منظور حل و فصل آن اختلاف در چهارچوب اجلاس طرفهای متعاهد با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

ماده ۳۰- امضاء، تنفيذ، پذيرش، تصويب، الحق

۱- این کنوانسیون برای امضاء تمامی کشورها در مقر آژانس در وین از ۲۰ سپتامبر (۱۹۹۴/۶/۳۱) تا زمان لازم‌الاجرا شدن آن مفتوح خواهد بود.

۲- این کنوانسیون منوط به تنفيذ، پذيرش یا تصويب کشورهای امضاء گشته است.

۳- این کنوانسیون پس از لازم‌الاجرا شدن، جهت الحق همه کشورها مفتوح خواهد بود.

۴- (۱) این کنوانسیون برای اعضاء یا الحق سازمان‌های منطقه‌ای با ماهیت همگرایی یا انواع دیگر مفتوح خواهد بود مشروط به این که سازمان‌های مذبور توسط دولتهای حاکم ایجاد شده باشند و صلاحیت مذاکره، انعقاد و اجرای موافقنامه‌های بین‌المللی در موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون را داشته باشند.

(۲) سازمان‌های مذبور در موضوعات در صلاحیت خود، از جانب خود، اعمال حقوق خواهند کرد و مسئولیت‌هایی را که این کنوانسیون بر عهده طرفهای متعاهد گذاشته است، ایفاء خواهند نمود.

(۳) هرگاه چنین سازمانی عضو کنوانسیون شود باید اعلامیه‌ای را به این اسناد موضوع ماده (۳۴) ارائه دهد مبنی بر این که کدام کشورها، عضو آن هستند، کدام یک از مواد این کنوانسیون در مورد آن اعمال می‌شود و صلاحیت آن در زمینه‌های مورد حکم در مواد مذبور در چه حد است.

(۴) چنین سازمانی حق رای اضافی، علاوه بر کشورهایی عضو خود را نخواهد داشت.

۵- اسناد تنفيذ، پذیرش، تصویب یا الحق، نزد امین اسناد، تودیع خواهد شد.

ماده ۳۱- لازم‌الاجرا شدن

۱- این کنوانسیون (۹۰) روز پس از تاریخ تودیع بیست و دومین سند تنفيذ، پذیرش یا تصویب از جمله اسناد (۱۷) کشوری که هر یک از آنها دارای حداقل یک تاسیسات هسته‌ای است که آن را به حالت بحرانی در قلب راکتور رسانده‌اند، لازم‌الاجرا می‌شود.

۲- این کنوانسیون برای هر کشور یا سازمان منطقه‌ای دارای ماهیت همگرایی یا انواع دیگر که آن را پس از تاریخ تودیع آخرین سند لازم برای ایجاد شرایط مقرر در بند (۱) مورد تنفيذ، پذیرش یا تصویب قرار می‌دهد یا به آن ملحق می‌شود، در نودمین روز پس از تودیع سند مقتضی توسط کشور یا سازمان مذبور نزد امین اسناد، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۳۲- اصلاحات کنوانسیون

۱- هر طرف متعاهد می‌تواند اصلاحاتی را در مورد کنوانسیون پیشنهاد نماید. اصلاحات پیشنهادی در اجلاس بازنگری یا اجلاس فوق العاده بررسی خواهد شد.

۲- متن هرگونه اصلاح پیشنهادی و دلایل آن به امین اسناد ارائه خواهد شد که او نیز پیشنهاد را فوری و حداقل (۹۰) روز قبل از اجلاسی که برای بررسی آن ارائه شده است، به طرفهای متعاهد ارسال خواهد نمود. هرگونه نظرات ارائه شده درباره پیشنهاد مذبور توسط امین اسناد بین طرفهای متعاهد توزیع خواهد شد.

۳- طرفهای متعاهد پس از بررسی اصلاح پیشنهاد شده در مورد تصویب آن به اتفاق آراء یا در صورت نبود اجماع، ارجاع آن به فراهمایی (کنفرانس) دیپلماتیک تصمیم خواهند گرفت. تصمیم به ارجاع اصلاح پیشنهاد شده به فراهمایی (کنفرانس) دیپلماتیک مستلزم رای اکثریت دو سوم طرفهای متعاهد حاضر و رأی دهنده خواهد بود، مشروط بر آنکه حداقل نیمی از طرفهای متعاهد در زمان رای گیری حاضر باشند. رای ممتنع نیز به عنوان یک رای محسوب خواهد شد.

۴- فراهمایی (کنفرانس) دیپلماتیک برای بررسی و تصویب اصلاحات کنوانسیون، توسط امین اسناد دعوت به تشکیل خواهد شد و حداقل یکسال پس از تصمیم مقتضی اتخاذ شده طبق بند (۳) این ماده برگزار خواهد شد. فراهمایی (کنفرانس) دیپلماتیک هرگونه تلاشی را جهت حصول اطمینان از این که اصلاحات به اتفاق آراء تصویب می‌شود، به عمل خواهد آورد. چنانچه اتفاق آراء حاصل نشود، اصلاحات با اکثریت دو سوم همه طرفهای متعاهد تصویب خواهد شد.

۵- اصلاحات این کنوانسیون که به موجب بندهای (۳) و (۴) فوق تصویب شده است، منوط به تنفيذ، پذیرش، تصویب یا تایید طرفهای متعاهد خواهد بود و برای طرفهای متعاهدی که آنها را مورد تنفيذ، پذیرش، تصویب یا تایید قرار داده‌اند در نودمین روز پس از دریافت اسناد مربوط حداقل سه چهارم طرفهای متعاهد توسط امین اسناد، لازم‌الاجرا

خواهد شد. اصلاحات برای طرفهای متعاهدی که متعاقباً آنها را مورد تنفيذ، پذیرش، تصویب یا تایید قرار می‌دهند، در نودمین روز پس از این که طرف متعاهد، سند مربوط خود را تودیع نماید، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۳۳- انصراف عضویت

- ۱- هر طرف متعاهد می‌تواند با ارائه اطلاعیه کتبی به امین اسناد، از عضویت خود در این کنوانسیون انصراف دهد.
- ۲- انصراف از عضویت یک سال پس از تاریخ دریافت اطلاعیه به وسیله امین اسناد یا تاریخ دیرتری که ممکن است در اطلاعیه مشخص شده باشد، نافذ خواهد شد.

ماده ۳۴- امین اسناد

- ۱- مدیر کل آژانس، امین اسناد این کنوانسیون خواهد بود.
- ۲- امین اسناد، طرفهای متعاهد را از موارد زیر آگاه خواهد کرد:
 - (۱) امضا این کنوانسیون و تودیع اسناد تنفيذ، پذیرش، تصویب یا الحاق طبق ماده (۳۰)؛
 - (۲) تاریخی که کنوانسیون طبق ماده (۳۱) لازم‌الاجرا می‌شود؛
 - (۳) اطلاعیه‌های انصراف از عضویت در کنوانسیون و تاریخ آن طبق ماده (۳۳)؛
- ۳- اصلاحات پیشنهاد شده در مورد این کنوانسیون که توسط طرفهای متعاهد ارائه شده است و اصلاحات مصوب فراهمایی (کنفرانس) دیپلماتیک یا اجلاس طرفهای متعاهد و تاریخ لازم‌الاجرا شدن اصلاحات مذکور طبق ماده (۳۲).

ماده ۳۵- متون معتبر

نسخه اصلی این کنوانسیون به زبان‌های عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی که از اعتبار یکسان برخوردار است نزد امین اسناد تودیع خواهد شد و وی نسخه‌های مصدق آن را به طرفهای متعاهد ارسال خواهد نمود.